

Nr 27.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse; given Stockholms slott den 11 januari 1921.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

H. S. Tamm.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Till bestridande av kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet skall bankbolag årligen erlägga bidrag enligt bestämmelser, som meddelas av Konungen. Detta bidrag utgår efter visst, för samtliga bankbolag, över vilka bankinspektionen har att utöva tillsyn, lika förhållande till sammanlagda beloppet av bankbolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår, men må icke överstiga två hundra delar procent av detta belopp.

Bankbolag åligger jämväl att ersätta ombud, som utses enligt 233 och 238 §§. På bankinspektionen ankomme att bestämma ersättningsbeloppet.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 december 1920.*

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Tamm, anförde efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet följande:

Enligt stadgande i 239 § banklagen skall bankbolag till bestridande av kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet årligen erlägga bidrag enligt bestämmelser, som meddelas av Konungen. Detta bidrag utgår efter visst, för samtliga bankbolag, över vilka inspektionen har att utöva tillsyn, lika förhållande till sammanlagda beloppet av bankbolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår, men må icke överstiga en hundra del s procent av detta belopp.

Genom kungörelse den 13 december 1918, vilken trädde i kraft den 1 därpå följande januari, förordnade Kungl. Maj:t, att dessa bidrag skulle utgå med en hundra del s procent av bankbolags egna fonder eller sålunda med det högsta i banklagen medgivna beloppet.

I skrivelse den 15 december 1920 har nu bank- och fondinspektionen, som omhänderhar tillsynen över bankbolagen, hemställt om vidtagande av åtgärder för genomförande av sådan ändring i banklagen, att möjlighet måtte beredas att av bankbolagen erhålla förhöjda bidrag. Inspektionen har därvid, bland annat, anfört följande:

»De utgifter, vilka böra bestridas av bidrag till bankinspektionen, torde, såvitt nu kan bedömas, komma att för år 1920 uppgå till sådant belopp, att de knappast kunna täckas med influtna dylika bidrag. Detta har också av innevarande års riksdag förutsatts, i det att riksdagen vid anvisande av medel till dyrtidstillägg för år 1920 vid bank- och fondinspektionen föreskrivit, att dessa tillägg skola såvitt angår tillägg å avlöningar, som skola bestridas av bidrag till bankinspektionen, i första hand utgå av dylika medel, under det att tilläggen i övrigt skola utgå av statsmedel.

För år 1921 torde det vara att förvänta, att de utgifter, vilka skola bestridas av bidrag till bankinspektionen, komma att uppgå till högre belopp än för

år 1920. Denna ökning föranledes av de förändrade grunderna för dyrtidstillägg. Under det att bestämmelserna härom för innevarande år varit gällande endast under det senare halvåret, komma de nämligen att under år 1921 tillämpas redan från årets början.

Med hänsyn till dessa omständigheter synes det erforderligt att möjlighet beredes att redan från och med år 1921 erhålla ökade bidrag av bankbolagen. Detta kan emellertid icke ske utan att en ändring vidtages i banklagen. Visserligen skulle det närmaste behovet av bankbidrag kunna, såvitt nu är möjligt att bedöma, täckas därigenom att beräkningsgrunden för dessa bidrag förändrades från en hundra dels procent till tolv tusendels procent av bankernas fonder. Men då nu en ändring av banklagen i denna del skall företagas, synes, med hänsyn till eventuella framdeles uppkommande behov av större bidrag för upprätthållande av bankinspektionens verksamhet, den lagfästade gränsen för bankernas bidrag icke böra göras allt för snäv. För sin del vill inspektionen ifrågasätta, att densamma höjes till två hundra dels procent.

Enligt föreskrift i förutnämnda kungörelse åligger det inspektionen att inom januari månads utgång varje år till vederbörande länsstyrelse avlämna uppgift å det belopp, efter vilket bidrag bör för varje bankbolag för året beräknas. Då, såsom redan nämnts, inspektionen är i behov av ökade bidrag redan för år 1921, vore det önskvärt, att den ifrågasatta lagändringen kunde ske inom sådan tid, att inspektionen kunde i de uppgifter, vilka inspektionen har att avgiva till länsstyrelserna, beräkna bidragen efter de nya grunderna.

Under åberopande av vad sålunda anförts får bank- och fondinspektionen i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte i proposition till 1921 års riksdag framlägga förslag till sådan ändring i 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, att bankbolags årliga bidrag till bestridande av kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet må kunna uppgå till högst två hundra dels procent av sammanlagda beloppet av dylikt bolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår.»

Statskontoret.

Över bank- och fondinspektionens framställning har statskontoret den 27 december 1920 avgivit infordrat utlåtande, och har statskontoret därvid tillstyrkt framställningen samt tillika gjort det uttalandet, att det syntes önskligt, att den ifrågavarande lagändringen måtte kunna vinna tillämpning redan på de avgifter från bankbolag, som skola erläggas under år 1921.

*Departements-
chefen.*

Vid inrättandet av en särskild tillsynsmyndighet över bankbolagen utgick man från att samtliga kostnader för densamma skulle bestridas genom bidrag från bankbolagen. Då det nu visat sig, att dessa kostnader på grund av tidsförhållandena stigit till sådana belopp, att de icke kunna täckas med de bidrag, som inom den i banklagen för närvarande angivna ramen kunna av bankbolagen uttagas, och då det särskilt i det nuvarande statsfinansiella läget är av vikt, att statsmedel i

den mån det låter sig göra icke tagas i anspråk ens tillfälligtvis för sådana ändamål, som skola bestridas av särskilda uppbördsmedel, synes en ändring i banklagen böra ske för beredande av möjlighet att erhålla ökade bidrag från bankbolagen. Emot bank- och fondinspektionens förslag härutinnan, att de årliga bidragen skulle i banklagen begränsas till högst två hundra delar procent av sammanlagda beloppet av bankbolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår, har jag icke något att invända. På Kungl. Maj:t skulle ju alltid ankomma att inom denna ram bestämma bidragens storlek.

En lagändring i detta syfte torde på de av bank- och fondinspektionen angivna skäl böra träda i kraft snarast möjligt.

Föredragande departementschefen uppläste härefter ett upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, vilket såsom bilaga fogats vid detta protokoll, samt hemställde, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall.

Ur protokollet:

Svante Ericsson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Till bestridande av kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet skall bankbolag årligen erlägga bidrag enligt bestämmelser, som meddelas av Konungen. Detta bidrag utgår efter visst, för samtliga bankbolag, över vilka bankinspektionen har att utöva tillsyn, lika förhållande till sammanlagda beloppet av bankbolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår, men må icke överstiga två hundra delar procent av detta belopp.

Bankbolag åligger jämväl att ersätta ombud, som utses enligt 233 och 238 §§. På bankinspektionen ankomme att bestämma ersättningsbeloppet.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 10 januari
1921.*

Närvarande:

**Justitierådet BERGLÖF,
Regeringsrådet ERNBERG,
Justitieråden MOLIN,
APPELBERG.**

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över finans-
ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 31 december
1920, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det
ändamål, § 87 regeringsformen omförmåler, inhämtas över upprättat
förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911
om bankrörelse.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lag-
rådet av byråchefen Albert Tondén.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 januari 1921.*

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmälde chefen för finansdepartementet, statsrådet Tamm, lagrådets genom utdrag av protokollet över finansärenden den 31 december 1920 inhämtade utlåtande över upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, vilket förslag av lagrådet lämnats utan anmärkning.

Föredragande departementschefen hemställde, att lagförslaget måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Schumacher.